

II. évfolyam, 10. szám. Megjelenik havonta egyszer. Budapest, 1911. október.

Kiadóhivatal: VII. ker., Erzsébet-körút 48. sz. I. em. — Előfizetési díj egész évre: **csak 50 fillér.**

Jézus szives meghívása.

Máté XI. 28.

Az Úr Jézus, mikor a földön járt, az emberek között sok jót cselekedett. Jót cselekedett testi értelemben, midőn a vakokat látókká tette, a bénákat járókelökké, a bélpoklosokat tisztákká és a holtakat újból életre keltette. De kiváltképen az emberek hallhatatlan lelkével törődött, mert azért jött e világra, hogy a bűnösöket idvezítse. Az *elfáradtakat* és *megterhelteket* hívogatja az Úr. A bűnnel megterhelt lelkiismeret mindenesetre a legsúlyosabb teher, amit ember e világon hordozhat. A bűn igazán a legnagyobb teher.

Akármelyik fáradt és megterhelt ember tudja, hogy milyen nagy bűnöző. Az isteni igazság fénye megnyitotta szeméi látását és felismeri a szívében rejlő álnokságot s gonoszságot. Semmi jót nem tud magáról. Legjobb cselekedeteire is árnyat vet a bűn és sajna, nem cselekedte meg, amit meg kellett volna tennie. Érti annak nyomását, hogy vétkezett Isten ellen, a Megváltó ellen, embertársai ellen. Ezért csüggedt a szíve, vádolja önmagát és nem tudja mitevő legyen. Ha az Isten törvényeire tekint, ott csak az Úr szent-ségét és igazságosságát látja, ha pedig lefelé tekint, úgy az örök kárhozát mered előtte. Nagyon nyomorúságosnak érzi magát, egyre sóhajtozik, nincs kedve evésre, ivásra, és éjjel nem tudja szeméit behunyni. A világ gyermekei, kik meg nem értik, bolondnak tartják.

Kedves olvasó, vajjon te is ily fáradt és megterhelt ember vagy? *Ugy jőjj Jézushoz, ő megnyugvást ad.* Még nem láttam embert, kinek ne lett volna szüksége ily nyugalomra. Olyan ember nincs ezen a kerek világon. A kereskedő fárad éjjel-nappal, hogy *pénzt* szerezzen és később egyszer nyugalomba vonuljon, de Jézus nélkül milyen a szívednek nyugalma?

Sőt, ha e nyugodalmat meg lehetne vásárolni a boltosnál vagy a patikában, ugy sok ember nagy összegeket adna érte. De ezt a nyugalmat pénzért nem lehet megvásárolni, az csak Jézusnál található és pedig — *ingyen.*

A Szentírásban *kettős nyugalomról* van szó. Az egyiket a megváltott lélek már itt élvezi, a másik az a szombat, az a nyugalom, ami megvan az Isten népének. Ma pedig meghív Jézus és kínálja neked ezen nyugalomokat. Ha pedig meghívót kapsz az Isten ígéje hallgatására, jőjj el, mert ezen szent nyugalom felé hívnak.

Nyugalmat talál Jézusnál a te bűnös lelked. Ha az Úr megbocsátotta vétkeidet, nem kell tovább remegni, félni, még a haláltól sem, mert szívedbe költözött az örök élet sugárzó, diadalmas reménysége. Valóban, ez a nyugalom az Isten népe ama szombatjának előérzete, amikor az Isten gyermekei szent békében megnyugosznak.

*

Jézus hív nyájasan, te elveszett,
Jézus hív ma! Jézus hív ma!
Ő nála békédet meglelheted,
Kegyelmet feléd nyújtja.

Jézus a fáradtnak nyugalmat ad.
Nyugalmat ma! Nyugalmat ma!
Hozd elé bátran hát gondjaidat!
Felüdit nyájas szava.

Jézus a szivedet kéri már ma!
Hallgass rá ma! Hallgass rá ma!
Örömet és békét találsz nála,
Jézushoz siess már ma!

I. F. W.

Tanonc felvételik.

II Móz 10, 12.

Az egyik kisebb gyárban tanoncot kerestek. Ki is aggattak a kapura egy cédulát, melyen az arra haladó fiúk mind elolvashatták e szavakat: „Fiú felvételik; jelentkezhettek holnap reggel az irodában“. A megjelölt időben igen sokan tódultak az ajtó elé; mindenkit beeresztettek és a gondnok nem csekély zavarban volt, hogy ennyi közül hogy válaszsza ki a legalkalmasabbat?

Gondolkodott egy kissé, azután mindnyájukat az udvarba hívta. Az egyik nagy fába belevert egy szöveget, a kezébe vett egy pálcát és azt mondta: „Gyerekek, nekem csak egyikre van szükségem közületek. Aki a kitűzött távolból a bottal eltalálja a szöveget, azt fogom választani“.

A fiúk mindegyike nagyon igyekezett, de habár háromszor is megpróbálták, egyik sem találta a szöveget. Másnap reggelre újból ki volt tűzve a verseny és ekkor az egyik fiú tényleg háromszor egymásután eltalálta. „Hogy van az, hogy te ma olyan jól eltalálsz?“ kérdezte a gondnok. A fiúnak könnyű szökött a szeme szegletébe, midőn elmondta: „Lássa, uram, nekem nincsen már apám és mi nagyon szegények vagyunk. Nagyon szerettem volna ide bejutni, hogy az anyámon segítsék. Midőn tegnap hazaértem, belevertem egy szöveget a pajta ajtajába és igyekeztem eltalálni; estig gyakoroltam. Azért sikerült most olyan jól.“ Természetesen, a fiú került be az állásra.

Azóta számos év múlt el. A szegény fiúból gazdag, nagy ember lett, családjának és a szegényeknek támasza. Tiszteld atyádat és anyádat, ez az első parancsa Istennek, melyhez ígéret van fűzve (II. Móz. 20: 12. — Ef. 6, 2.) E parancs teljesítése áldotta meg a fiú életét.

Kf.

Terjesszük a Békeharangot!

Hadd vigye szét az igazság igéit sok ember közzé!

Anyai szeretet.

Egy négyéves fiú, gazdag szülők gyermeke, egyszer csak eltűnt. A vigasztalan szülők hiába keresték mindenfelé. Elmultak évek és a szerencsétlen szülők sehol hírért sem hallották gyermeküknek.

Az eset után 9 évvel egyszer a kémény tisztogatták. A régi időben, különösen külföldön, ehhez a munkához csupa kis fiút fogtak; ezeknek kellett a kéményben fel- és le-mászniuk. De mert a szülők nem szívesen adták gyermekeiket erre a mesterségre, gonosz emberek akárhányszor ellopták a gyermeket és eladták a kéményseprőknek. Itt is, ezeknek a gazdag embereknek házába, szintén egy kis fiút küldtek a kéményt seprni. A kis füstös inas ügyesen kúszott fel a kéménybe, de mikor lejött, nem a konyhába, hanem a szalonban került elő. Ugyanis a szalonban kandalló volt, amilyen ma már kevés helyen van; ez olyan a szoba irányában nyílt, alacsony, széles kályha. A kormos fiú körül nézett, nagyon ismerősnek tűnt neki a hely. A falon egy urihölgy arcképe függött. Jól szemügyre vette, mintha már látta volna valahol. Ugy tűnt neki, hogy ő már volt itt egyszer. Amint így elmerült gondolataiba, nyílik az ajtó és az urihölgy belép. Midőn a fiúra tekint, le sem veszi róla szeméit, csak nézi, nézi, míg hirtelen ujjongva felsikolt: „Gyermekem, édes gyermekem!“ Ezzel karjaiba zárja és megcsókolja a kormos fiút. Megismerte benne elveszett gyermekét. Nem csöngtetett előbb a szolgájáért, hogy mossa és kefélje le a fiút, hanem magához szorította és megcsókolta őt úgy, ahogy találta, feketén s piszkosan.

Milyen nagy is az anya szeretete! De az Isten szerelme határtalanul nagyobb, mint az anyai szeretet. Ha te, elveszett gyermeke az Istennek, visszatérsz a jó Istenhez, ő is csak úgy bánik veled, mint ez az urihölgy a maga fekete gyermekével. Nem kell előzőleg jobb emberré válnod, hogy azután az Isten elé járulhass. Távolról sem! Amidőn az Isten felé közelítesz, máris más ember lett belőled. A Jézus Krisztus vére pedig megtisztít minden bűneidről. Csak hidd el ezeket:

Az Isten szeretet, megváltott engem.
Az Isten szeretet, szeret engem.
Azért újra mondom, az Isten szeretet,
Az Isten szeretet, szeret engem.

M. E.

Ha jó barátot akarsz,
magad légy jó barát.

Apró dolog, nagy eredmény.

A vasárnapi iskola tanítónője éppen meg akart tölteni egy kis ládát, melyet egy misszionáriusnak óhajtott elküldeni India belsejébe. Megmondta a gyermekeknek az iskolában és hozzátette, ha van valaki, aki szintén el akar valamit a misszionáriusnak küldeni, úgy hozza el neki a lakására, szintén beleteszi a ládába. Volt az iskolában egy kis leány, aki szintén szívesen betett volna valamit a ládába, de szegénynek semmije sem volt, csak egy fillérese. Tudta, hogy azt nem küldheti el, mert Indiában ezt a pénzt nem ismerik. Sokáig gondolkodott, hogy mit vásároljon rajta a misszionárius részére. Imádkozott ezen, azután a fillérért egy jó kis traktátust vásárolt és ezt elhozta a tanítónőnek, aki beletette a kis ládába. A kis láda pedig megtette az utat a nagy óceánon át Indiába és eljutott a misszionáriushoz.

A misszionárius egy iskolát vezetett, ahová a Burmah-hegység vidékéről való egyik ifjú törzsfőnök is tanulni járt, megtanult olvasni saját és német nyelven is. Midőn az ifjú elvégezte tanulmányait és haza készült, a hegyekben levő szülőföldjére, a misszionárius az útra könyveket és traktátusokat is adott neki. A traktátusok között volt az is, melyet a kisleány a fillérésért vásárolt. Éppen ez a traktátus, midőn az ifjú olvasta, szíven találta őt. Megérezte egyszerre a pogányság balga voltát és hogy Jézus az út, élet és igazság. Midőn hazaért, lelkében már keresztyén volt. A kis leány traktátusa mentette meg.

De még ezzel nincsen vége. Otthon barátainak is szólt a Jézusról, amint róla a kis traktátusban olvasott. Figyelmesen hallgatták és az Úr annyira megáldotta szavait, hogy mindig többen és többen jöttek hallgatására. Felhagytak bálványimádásukkal, elhoztak egy misszionáriust, templomot építettek és községet gyűjtöttek maguk köré. Ma pedig ezeröttszáz keresztyén lakik a környéken!

A filléres apró érték csupán, de mily sokat lehet vele is elérni, ha imádkozással az Úr szolgálatába állítjuk. *Kf.*

A legdrágább.

A nagyhirű és kiváló szellemű hazafi, *Patrick Henry* így fejezte be végrendeletét: „Összes vagyonomat most családombnak hagyományoztam; de egy van még, amit nekik adni szeretnék, ha tudnám, tudniillik a keresztyén hitet. Ha ezt birják, akkor gazdagok, még ha semmit sem hagyományoztam volna nekik, míg ha ezt nem birják, akkor szegények, még ha az egész világot is nekik hagynám!” *F.*

A szokás hatalma.

Ján. 8, 36.

Csak akkor ismerjük meg igazában valamely rossz szokás hatalmát, ha le akarjuk rázni, meg akarjuk győzni. A következő eset is élénken mutatja ezt.

Goszner, a világhírű kegyes férfiú, Berlinben egyszer olyan utcán haladt, ahol megujították a járdát. Az egyik munkás ott állt a járdán, kezében pálinkás üveggel. „Igyál, *Goszner* apó”, kiáltja az arra haladó felé és nyújtja orra elé a félig telt palackot. „Én ihatnék belőle, ha úgy akarnám; de neked kell innod, még ha nem is akarod!” — „*Micsoda!*” kiált fel a munkás „nekem kell?” Fogta a palackot és úgy vágta a földhöz, hogy ezer darabra törött. Nehány nap mulva pedig ugyanez a munkás eljött *Goszner* apóhoz és így szól hozzá: „Mentsen meg, az Istenért, ha tud. Megpróbáltam leszokni az ivásról, de a szokás erősebb nálamnál!” „Édes barátom,” szól *Goszner* apó „bizony te igen erős úrnak a hatalmában vagy, de ismerek én valakit, aki még erősebb, neve *Jézus Krisztus* és őt kérjük, hogy téged mentsen meg.” És *Goszner* apó addig nem is nyugodott, míg ezt az embert gonosz szokásának hatalmából Isten segítségével meg nem szabadította.

Te is, kedves olvasó, megismerheted azt, aki a rossz szokásoknál erősebb; aki náladnál erősebb. *Jézus* meg tudja törni a bűn minden hatalmát, mert ő mindenható. Engedd, hogy ő váltson meg és igazán az Isten dicsőségeseen megváltott gyermeke leszel.

(c. k.f.)

A fehér mentőöv.

Mt. 5, 16.

Egy utazó azt kérdezte a hajó kapitányától, hogy a mentőövek, melyek minden hajón el vannak helyezve, miért világos, fénylő, fehér színűek? A kapitány azt mondta: „Ha viharban a levegő sötét vagy ha éjszaka van és valamely szerencsétlent a vihar belesodor a tengerbe, úgy a tenger sötét hullámaiban a feléje dobott mentőövet észre sem venné, meg sem ragadhatná, ha a csillogó fehér szín fel nem tűnnék.”

Lám, keresztyén olvasó, te is ily mentőöv vagy és a te Urad belédobott az élet zajgó tengerébe, hogy az elsüllyedők beléd kapaszkodhassanak és megmenekülhessenek. A fehér, sugárzó szín pedig a te nyájasságod. A barátságatlan, morgó keresztyén képtelen valakit megmenteni, sőt sok boldogtalan ember elsüllyedésének ő az oka.

Fgl.

A mezitlábás fiú.

II Móz. 20, 17.
Az iskolamester azt mondta a lelkésznek, aki eljött a tanulókat megvizsgáztatni: „Azt hiszem, a gyermekek a katekizmust szóról-szóra el tudják mondani.” — „De” kérdi a lelkész „vajjon meg is értik-e?” — „Majd elvállik a vizsgán!” szól a tanító.

Kezdődik a vizsga. Egy kis fiú elmondja a negyedik parancsolatot és meg kell magyaráznia, hogy mit ért ez alatt: „Tiszteld atyádat és anyádat!” Félénken kezdi rá és így szól: „Tegnap néhány idegen úrnak megmutattam, merre visz az út a hegyeken át; az éles kövek megvagdalták lábaimat és midőn az urak látták véres lábaimat, pénzt adtak, hogy vegyek rajta cipőt. De én a pénzt odaadtam anyámnak, akinek szintén nincsen cipője. Úgy gondoltam, inkább én menjek mezitláb, mint anyám.” A lelkész kitűnően meg volt elégedve a katekizmus ilyen értelmezésével.

Még egy mezitlábás fiú.

Luk. 4, 9.

Fagyos januári napon történt. Egy tíz éves fiúcska, mezitlábás, remegve állott egy nagy cipőáruház kirakata előtt. Amíg itt álldogált, egy urihölgy halad el mellette. Észrevette a fiúcskát és meglepődött arca bánatos nézésén. Megsajnálta a nyomorgó gyermeket, ki úgy tudta nézni a kirakatot. Megszólította: „Édesem, mit állsz itt oly soká és mit nézel oly nagyon?”

„Imádkoztam éppen a jó Istenhez, hogy adjon nekem egy pár cipőt!”

Az úrinő megfogta kezén és bement vele a boltba. Szólt a kereskedőnek, hogy a segéd hozzon a gyermek részére hat pár harisnyát. Azután egy vödör vizet kért és törülközőt. Aztán elment a gyermekkel a bolt mögötti raktárba, letérdelt előtte, megmosta a lábait és letörölte. Azalatt bejött a segéd a harisnyákkal. Az úrinő az egyik párt felöltözte a fiúra, még egy pár cipőt vásárolt, odaadta neki a többi harisnyákkal és így szólt: „Remélem, édes fiam, hogy így jó lesz” és megcirógatta az arcát. A fiúcska megcsókolta kezét, könnytelt szemekkel felnézett reá és megkérdezte tőle: „*Őn talán a jó Isten felesége?*”

Hoztál-e már csak egy új előfizetőt is a Békeharangnak?

Innen-onnan.

Az öt mohammedán országban — Törökország, Palesztina, Szíria, Perzsia, Arábia — összesen 600 protestáns hittérítő működik. A bibliát ez országok nyelveire lefordították.

Sivagasiban egy előkelő hindú, aki a bálványtemplom felügyelője volt, megtért és nagy mozgalmat idézett elő szülőföldjén, sok kérdezősködéssel az evangélium iránt.

Nyugatafrikából Henninger misszionárius egy urvacsorai ünnepélyről tesz jelentést, melyben 2000 ember vett részt és egy másikról Elatban, 4210 résztvevővel.

Mandzsuriában az összes prot. missziói társulatok megegyeztek; hogy keresztyén benszülőttek részére orvosi akadémiát alapítsanak. A mandzsuri alkirály e célra tíz éven át évi tizezer koronát ajánlott fel.

Indiában az utolsó számlálás szerint 600,000 vak ember él. Ezekért nem történt semmi, míg a palankottai tanul iskola vezetője, miss Asquith, néhány évvel ezelőtt iskolát alapított vak gyermekek részére. Most az angol kormány támogatni óhajtja két új iskola alapításában.

Tiensin környékén különböző keresztyén gyülekezetek önálló Kínai Keresztyén Egyházzá alakultak. Ezt maguk a benszülőttek tartják fenn és maguk vezetik. Délindian hasonló egyesülés támadt és egy Délindiai Egyesült Egyház alakult.

Koreában a soeuli híres evangelizációban 700 önkéntes munkás segített, akik hat-hat napig házi látogatásokat végeztek. Hat hírlap naponként rovatot bocsátot a mozgalom rendelkezésére és 14 nap alatt azután hétezer ember késznek nyilatkozott a Jézus követésére. Hasonló evangelizáló hadjáratot terveznek a 13 vidéki fővárosba és 330 vidéki községbe. Az egyik evangéliumi gyűlésen, ahol kétezer ember volt jelen, nyolc ifjú koreait missziói szolgálatra avattak. Egyiküket az orosz határon túl lakó koreaiakhoz küldték. A benszülőttek maguk gondoskodnak el-tartásáról.

Vallásos összejövetelek tartatnak:

Budapesten, VII., Erzsébet-körut 48. I.:
vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 óraker,
kedden este 8 óraker.

Angyalföld, VI., Petneházy-utca 25.:
vasárnap este 8 óraker,
szerdán este 8 óraker.

Szivesen látjuk!

Kiadó és szerkesztő: Melle F. H. Ottó.